

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

14. wzywa Radę i Komisję do jak najszybszego podjęcia negocjacji na temat systemu wizowego między UE i Gruzją w celu zawarcia w bliskiej przyszłości umów o ułatwieniach wizowych i o readmisji, aby sytuacja obywateli Gruzji nie była mniej korzystna niż sytuacja obywateli posiadających rosyjskie paszporty w separatystycznych regionach;
15. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa dotyczące potrzeby podjęcia negocjacji w sprawie zawarcia szeroko zakrojonych i wszechstronnych umów o wolnym handlu w przypadkach, w których jest to możliwe; wzywa Komisję do szybkiego uzgodnienia z Gruzją jej dążeń oraz do uzyskania mandatu negocjacyjnego od państw członkowskich; wyraża nadzieję na dalsze postępy w tej sprawie w trakcie francuskiej prezydencji;
16. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie podkomisji UE-Gruzja ds. sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, celem zintensyfikowania dialogu dwustronnego i wdrożenia planu działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa;
17. wyraża nadzieję, że Gruzja w pełni wykorzysta dodatkowe możliwości finansowe oferowane przez sąsiedzki funduszu inwestycyjny (NIF), w szczególności w odniesieniu do projektów w zakresie infrastruktury, energii i ochrony środowiska, lecz wzywa Komisję do zwrócenia większej uwagi na obszary oświaty, budowania demokracji i spraw socjalnych;
18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim, prezydentowi i parlamentowi Gruzji, OBWE, Radzie Europy oraz prezydentowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej.

Roczne sprawozdanie w sprawie WPZiB za rok 2006 r.

P6_TA(2008)0254

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu na podstawie lit. G, pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. – 2006 rok (2007/2219(INI))

(2009/C 285 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczące głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), przedstawione Parlamentowi Europejskiemu w ramach zastosowania lit. G, pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. – 2006 rok,
- uwzględniając art. 21 Traktatu UE,
- uwzględniając Traktat zmieniający Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (traktat z Lizbony), podpisany w Lizbonie w dniu 13 grudnia 2007 r. oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej proklamowaną 12 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa (ESS) przyjętą przez Radę Europejską 12 grudnia 2003 r.
- uwzględniając wyżej wspomniane Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1. Porozumienie ostatnio zmienione decyzją 2008/371/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 128 z 16.5.2008, str. 8).

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniu 14 grudnia 2007 r. oraz jej wezwanie do szybkiego zakończenia krajowych procesów ratyfikacyjnych, tak aby traktat z Lizbony wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2009 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniu 16 grudnia 2005 r. w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007–2013,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie traktatu z Lizbony ⁽¹⁾, łącznie z opinią Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu na jej temat z dnia 22 stycznia 2008 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w roku 2005, w tym ich skutków finansowych dla budżetu ogólnego Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie wdrożenia europejskiej strategii bezpieczeństwa w kontekście europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie nowego instrumentu finansowego na rzecz rozwoju w związku z celami milenijnymi ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 10 maja i 14 listopada 2007 r. w sprawie szczytów UE–Rosja ⁽⁵⁾ oraz z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych UE z Rosją ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie poprawy stosunków UE–USA w ramach porozumienia o partnerstwie transatlantyckim oraz w sprawie transatlantyckich stosunków gospodarczych między UE a Stanami Zjednoczonymi ⁽⁷⁾ oraz rezolucję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie stosunków transatlantyckich ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Bliskiego Wschodu ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie szczytu UE–Chiny oraz prowadzonego między UE a Chinami dialogu dotyczącego praw człowieka ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między UE a Afryką ⁽¹¹⁾ oraz rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie partnerstwa UE w Rogu Afryki ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie strategii UE dotyczącej reform w świecie arabskim ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie silniejszego partnerstwa między Unią Europejską a Ameryką Łacińską ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0055.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, str. 309.

⁽³⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 334.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, str. 396.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 E, z 27.3.2008, str. 95 oraz Teksty przyjęte P6_TA(2007)0528.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0262.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 226 i 235.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, str. 670.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0350.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0622.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0483.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 76 E z 27.3.2008, str. 106.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 76 E z 27.3.2008, str. 100.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, str. 123.

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2006 r.⁽¹⁾ oraz konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w sprawie Afganistanu z dnia 10 marca 2008 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie przeglądu traktatu o nierozprzestrzenianiu broni masowej zagłady – broń nuklearna w Korei Północnej i w Iranie⁽²⁾, potwierdzającą, że UE będzie przestrzegać zasady udostępniania środków finansowych tylko w zamian za ustępstwa (no say, no pay) w kontaktach z Półwyspem Koreańskim;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie Iranu⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie specjalnych środków dla Iraku na rok 2007⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie konferencji na Bali dotyczącej zmian klimatycznych oraz z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatycznych⁽⁶⁾, a także konkluzje prezydencji w sprawie zmian klimatycznych i energii przyjęte przez Radę Europejską obradującą w Brukseli w dniach 13-14 marca 2008 r. oraz dokument przedstawiony jej przez wysokiego przedstawiciela UE i Komisję dotyczący zmian klimatycznych i bezpieczeństwa międzynarodowego⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie zwalczania terroryzmu⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania na temat sytuacji praw człowieka na świecie w roku 2006 oraz polityki UE w tej dziedzinie⁽⁹⁾ oraz z dnia 6 września 2007 r. w sprawie funkcjonowania prowadzonych z krajami trzecimi dialogów i konsultacji dotyczących praw człowieka⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów zdolności Unii Europejskiej do przyjmowania nowych państw członkowskich⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie strategii rozszerzenia i najważniejszych wyzwań w latach 2006–2007⁽¹²⁾ oraz z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie podejścia do polityki regionalnej w regionie Morza Czarnego⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie stosunków między UE a Serbią⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając art. 112 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0189/2008),

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 176.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 253.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0488.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0481.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0413.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0537 oraz teksty przyjęte, P6_TA(2007)0576.

⁽⁷⁾ S113/08, 14 marca 2008.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0612.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, str. 753.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0381.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, str. 485.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, s. 480.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0538.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0017.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0482.

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

- A. mając na uwadze, że jasne określenie interesów Unii jest kluczowe dla osiągnięcia celów działań podejmowanych na zewnątrz Unii, w szczególności w ramach jej polityki zagranicznej,
- B. mając na uwadze, że większa jedność polityczna w Unii Europejskiej jest niezbędna do wzmocnienia i zapewnienia skuteczności opartej na wartościach WPZiB, ponieważ w innym przypadku istnieje ryzyko podważenia wiarygodności Unii Europejskiej jako podmiotu na arenie międzynarodowej, jak już miało to miejsce w przypadku postępowania UE wobec Chin, Rosji, Iraku, Afganistanu, Kuby i w kwestiach bezpieczeństwa energetycznego; mając na uwadze, że należy mieć nadzieję, iż traktat lizboński i większa rola wysokiego przedstawiciela umożliwią bardziej dalekowzroczną i długoterminową strategię polityki zagranicznej oraz ustalenie kompleksowego podejścia, które uzyska poparcie wszystkich państw członkowskich;
- C. mając na uwadze, że traktat z Lizbony zdecydowanie poprawia obecnie obowiązujące ustalenia w zakresie WPZiB, podnosząc tym samym międzynarodową rangę Unii Europejskiej i poprawiając jej skuteczność; mając jednak na uwadze, że konieczne są dalsze wysiłki na rzecz usprawnienia procesu podejmowania decyzji w polityce zagranicznej zmierzające do rezygnacji z prawa weta i wprowadzenia głosowania większością kwalifikowaną,
- D. mając na uwadze, że presja kryzysów i konfliktów poza granicami UE oraz potrzeba zajęcia się nowymi niepokojącymi wyzwaniami wywołanymi przez gwałtowne zmiany klimatyczne sugerują przyjęcie szerszej perspektywy WPZiB;
- E. mając na uwadze, że dla nadania WPZiB oraz przyszłej wspólnej polityce bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) wiarygodności należy przyznać im środki na miarę ich ambicji i specyficznych celów; mając na uwadze, że w związku z tym za konieczne uznaje się znaczne zwiększenie środków podczas śródkresowego przeglądu perspektywy finansowej w 2009 r. oraz środków pochodzących z innych źródeł finansowych,

Zasady

1. jest zdania, że WPZiB, w tym również europejska polityka bezpieczeństwa i obrony, od samego początku przyczynia się do wzmocnienia europejskiej tożsamości i roli UE na arenie międzynarodowej;
2. przyjmuje jednak pogląd, że rola UE w świecie nie jest proporcjonalna do jej potencjału oraz oczekiwania europejskiej opinii publicznej z powodu niechęci państw członkowskich do przyjęcia koniecznych i niezbędnych reform służących wzmocnieniu skuteczności, spójności i odpowiedzialności jej polityki zagranicznej;
3. uważa, że ze względu na fakt, iż Unia Europejska jest wspólnotą opartą na wartościach, aby być wiarygodnym partnerem na arenie międzynarodowej, musi ona utrzymać wysokie standardy w stosunkach zewnętrznych, a zatem WPZiB musi się opierać na wartościach drogich Unii Europejskiej i jej państwom członkowskim, przede wszystkim na demokracji, praworządności oraz poszanowaniu praw człowieka i podstawowych swobód, czyli kluczowych celach WPZiB;
4. podkreśla w tym kontekście, że silne uzależnienie energetyczne UE od krajów niedemokratycznych może podważyć spójność, asertywność i trwałość jej wspólnej polityki zagranicznej;
5. jest przekonany, że Unia Europejska może być wpływowym podmiotem i prowadzić autentyczną, skuteczną i wiarygodną WPZiB tylko wówczas, gdy jasno określi swoje wspólne cele, wyposaży się w odpowiednie instrumenty w taki sposób, aby zapewnić spójność celów i środków, będzie przemawiać jednym głosem i działać w oparciu o silny mandat demokratyczny gwarantowany przez kontrolę Parlamentu Europejskiego; uważa jednocześnie, że główne cele WPZiB można osiągnąć jedynie wtedy, gdy również Parlament Europejski będzie przemawiał jednym głosem i zachęca w tym kontekście do wyraźniejszego określenia z perspektywy tematycznej i geograficznej podziału kompetencji między jego wyspecjalizowanymi organami zajmującymi się WPZiB;
6. wzywa państwa członkowskie do zobowiązania się do prowadzenia konsultacji ze swoimi partnerami w UE, a także z wysokim przedstawicielem, zanim przystąpią one do podejmowania strategicznych decyzji w dziedzinie polityki zagranicznej, zwłaszcza w organizacjach wielonarodowych, aby zapewnić co najmniej spójność, zbieżność i zgodność ich stanowisk w sprawie decyzji strategicznych oraz zagwarantować, że nie mają one wpływu na spójność zewnętrznych działań UE ani nie podważają wiarygodności UE na arenie międzynarodowej w stosunkach z krajami trzecimi;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

Roczne sprawozdanie za rok 2006 na temat WPZiB oraz stosunków między instytucjami UE

7. odnotowuje sprawozdanie roczne za rok 2006, otrzymane od Rady;
8. dostrzegając postępy dotyczące struktury sprawozdania, zwłaszcza objęcie nim bardziej dalekosiężnego planowania wraz z opisem działań podjętych w roku poprzednim, oczekuje, że Rada uwzględni w następnym sprawozdaniu rocznym odpowiednie rezolucje i zalecenia przyjęte przez Parlament;
9. jest zdania, że Parlament w sposób bardziej systematyczny powinien przyjmować stanowiska w sprawie każdego kolejnego etapu procesu podejmowania decyzji w dziedzinie WPZiB oraz europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony; zaleca, aby wspólne stanowiska i wspólne działania w razie potrzeby uwzględniały stanowiska przyjęte przez Parlament i zawierały odniesienia do nich, co wzmocni ich demokratyczny charakter;
10. dostrzega znaczne postępy, jakie osiągnięto w stosunkach między Radą a Parlamentem, zwłaszcza w wyniku ustanowienia nowych i elastyczniejszych kanałów komunikacyjnych; uważa jednak, że Parlament musi przyjmować bardziej zdecydowane stanowisko w omawianych kwestiach, które należy regularnie poruszać z Radą; podkreśla, że postępy osiągnięto również poprzez częstsze kontakty między obiema instytucjami, w tym regularne wymiany poglądów z wysokim przedstawicielem i częstsze wystąpienia specjalnych przedstawicieli UE i innych wysokich rangą urzędników w Parlamencie, aczkolwiek uważa, że postępy mogą być jeszcze większe, zwłaszcza w odniesieniu do harmonogramu takich wystąpień, który powinien również odzwierciedlać porządek obrad Parlamentu i jego właściwych organów;
11. z zadowoleniem stwierdza coraz większe zrozumienie, że zasadność i spójność WPZiB/EPBiO w dużym stopniu zależą od gotowości wysokiego przedstawiciela i jego służb do współpracy z Parlamentem, a także od gotowości prezydencji Rady do kontaktów z Parlamentem;

Priorytety Parlamentu na rok 2008 w zakresie pewnych aspektów horyzontalnych

12. proponuje, aby w 2008 r. w sposób priorytetowy potraktować ograniczoną liczbę kwestii, które lepiej oddają obawy obywateli Europy i ich oczekiwania co do roli Unii w zakresie polityki zagranicznej;
13. wzywa Radę i Komisję, aby wspólnie i z większym poczuciem pilności sprawy zajmowały się kwestiami wzbudzającymi obecnie zaniepokojenie w Europie, takimi jak terroryzm, przestępczość zorganizowana, zwiększenie bezpieczeństwa dzięki współpracy i rozwojowi, bezpieczeństwo energetyczne, zmiany klimatyczne, trwały rozwój, umocnienie stabilności w sąsiadujących regionach, zarządzanie kryzysowe, zapobieganie konfliktom i rozwiązywanie ich, nierozprzestrzenianie broni masowej zagłady, zarządzanie falami migracyjnymi, propagowanie praw człowieka i swobód obywatelskich; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji i wysokiego przedstawiciela skierowane do Rady Europejskiej i dotyczące zmian klimatycznych oraz bezpieczeństwa międzynarodowego; wzywa Radę do przeanalizowania tego sprawozdania i do przedstawienia zaleceń w sprawie stosownych działań następnych; podkreśla znaczenie wymiaru zewnętrznego jako kamienia węgielnego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;
14. zwraca się do wysokiego przedstawiciela, aby przedstawił ocenę poczynionych postępów oraz wszelkich niedociągnięć we wdrażaniu ESB po 2003 r., obejmującą propozycje poprawy i uzupełnienia ESB; jest przekonany, że przestrzeganie prawa międzynarodowego, skuteczny multilateralizm, bezpieczeństwo ludzkie i prawo obywateli na całym świecie do ochrony, zapobieganie konfliktom, rozbrojenie oraz rola instytucji międzynarodowych powinny stanowić wiodące zasady działań zewnętrznych UE; jest zdania, że taka ocena powinna stanowić punkt wyjścia do szerszej publicznej debaty politycznej; podkreśla, że jakiegokolwiek przyszłej oceny ESB należy dokonać w ścisłej konsultacji ze wszystkimi instytucjami UE, w tym z Parlamentem Europejskim, oraz z parlamentami krajowymi; jest zdania, że zmiany ESB należy dokonać w taki sposób, aby włączyć do niej pogłębioną analizę obecnej misji i przyszłego kierunku NATO oraz związków NATO z

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

Unią Europejską na szczeblu strategicznym i operacyjnym, a także analizę skutków każdego dalszego rozszerzenia NATO pod względem bezpieczeństwa; zwraca się do Rady Europejskiej o sformułowanie po raz pierwszy spójnego stanowiska w sprawie polityki UE-NATO, które posłuży nie tylko do ożywienia stosunków transatlantycznych, ale również stanowić będzie wsparcie dla szybkiego opracowania polityki bezpieczeństwa i obrony UE, jak przewiduje traktat lizboński;

15. wzywa Radę do rozważenia możliwości ustanowienia odpowiednich struktur i procedur oraz poprawy funkcjonowania już istniejących, aby UE mogła osiągnąć zdolność szybkiego reagowania w sytuacjach kryzysowych; wzywa również do opracowania ram prawnych określających prawo do interwencji i obowiązek ochrony w sytuacjach kryzysowych, w tym procedury decyzyjne i stosowne obowiązki w takich sytuacjach;

16. jest zdania, że znaczenie wymiaru polityki zagranicznej w odniesieniu do bezpieczeństwa energetycznego, w tym również uzależnienie UE od energii i innych strategicznych dostaw z krajów lub regionów, które są niestabilne lub niedemokratyczne, będzie wzrastać; zaleca daleko idące zróżnicowanie źródeł energii i dróg, którymi energię się transportuje, a także większą wydajność energetyczną oraz solidarność w ramach polityki w zakresie bezpieczeństwa energetycznego wśród państw członkowskich UE; wyraża ubolewanie z powodu braku koordynacji przy podpisywaniu przez państwa członkowskie dwustronnych porozumień energetycznych, które zagrażają interesom i kwestionują strategiczne projekty UE jako całości i innych państw członkowskich; podkreśla w związku z tym strategiczne znaczenie rurociągu Nabucco dla bezpieczeństwa energetycznego Unii Europejskiej oraz wzywa Komisję i Radę, aby dołożyły wszelkich starań mających na celu pomyślne wdrożenie tego projektu w jak najkrótszym czasie; ponownie wzywa do utworzenia stanowiska wysokiego urzędnika ds. polityki zagranicznej w zakresie energii pod egidą wysokiego przedstawiciela będącego jednocześnie wiceprzewodniczącym Komisji, który byłby odpowiedzialny za koordynowanie działań UE w tej dziedzinie; wyraża ubolewanie z powodu braku reakcji ze strony Rady i Komisji na wyżej wspomnianą rezolucję Parlamentu z dnia 26 września 2007 r.;

17. wyraża ubolewanie z powodu braku postępów na drodze ku wspólnej europejskiej polityce zagranicznej i potępia dwustronny charakter działań podejmowanych przez niektóre państwa członkowskie, co znacznie osłabia siłę przetargową Unii Europejskiej jako całości i jej wysiłki w kierunku wspólnej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki; ponownie wyraża opinię, że taka polityka musi opierać się na solidarności, a wspierać ją musi skuteczny i dobrze wewnętrznie powiązany rynek wewnętrzny zaopatrzony we wszelkie narzędzia potrzebne do przeciwdziałania praktykom monopolistycznym i umotywowanym politycznie zachowaniom niehandlowym, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa energetycznego Wspólnoty; z zadowoleniem przyjmuje zatem i zdecydowanie popiera klauzulę dotyczącą krajów trzecich włączoną do trzeciego pakietu energetycznego;

18. ponownie stwierdza, że terroryzm, jako środek stosowany przez organizacje niedemokratyczne lub terrorystyczne, stanowi jedno z największych zagrożeń dla bezpieczeństwa UE i z zadowoleniem przyjmuje wysiłki koordynatora UE ds. zwalczania terroryzmu mające na celu konsolidację wdrażania strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem; zauważa, zwalczanie terroryzmu musi odbywać się przy zapewnieniu należytego poszanowania i ochrony uniwersalnych wartości demokracji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności, w ścisłej współpracy z partnerami międzynarodowymi oraz zgodnie ze strategią ustanowioną przez Organizację Narodów Zjednoczonych; jest zdania, że skuteczne zwalczanie terroryzmu powinno być głównym priorytetem stosunków UE z krajami trzecimi;

19. ponownie podkreśla znaczenie uporządkowanego zarządzania ruchami migracyjnymi; uważa w związku z tym, że istotne jest nawiązanie współpracy z krajami pochodzenia i krajami tranzytowymi oraz zachęcanie ich poprzez politykę stawiania warunków umożliwiających osiągnięcie pozytywnych rezultatów; podkreśla konieczność zapobiegania nielegalnej imigracji i zwalczania grup czerpiących z niej korzyści handlowe;

20. powtarza, że wzmocnienie globalnego zarządzania, instytucji międzynarodowych i wartości usankcjonowanych prawem międzynarodowym jest kluczowe dla działań zewnętrznych Unii Europejskiej; podkreśla w tym zakresie kluczową rolę, jaką winny odegrać Narody Zjednoczone, popierając skuteczny multilateralizm, i zaznacza, że Unia Europejska musi działać wspólnie i wpłynąć na swoich partnerów, by podejmowali starania na rzecz szerzenia i konsolidacji demokracji, praw człowieka i praworządności jako wspólnych podstaw zamożnego i bezpiecznego świata; potwierdza swoje zaangażowanie w realizację mileńnych celów rozwoju ONZ, w szczególności światową walkę z ubóstwem;

21. jest zdania, że dążąc do globalnego zarządzania, szczególną uwagę należy zwrócić na rolę odgrywaną przez państwowe fundusze majątkowe i podobne państwowe podmioty gospodarcze, które należy zachęcać do działania z zachowaniem jak największej przejrzystości i odpowiedzialności;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

22. uważa, że dla UE ważną sprawą jest zwiększenie starań na rzecz wzmocnienia i konsolidacji strategii promujących wsparcie demokracji na całym świecie; uważa w związku z tym, że istotne jest umiejscowienie tego wsparcia w centrum WPZiB i zapewnienie spójności między działaniami instytucji UE i państw członkowskich;

23. nalega na potrzebę skutecznego egzekwowania klauzul dotyczących praw człowieka oraz przepisów dotyczących nierozprzestrzeniania broni i zwalczania terroryzmu, a także włączenia klauzuli dotyczącej bezpieczeństwa energetycznego do umów z krajami trzecimi, by zapewnić spójność i skuteczność polityki zewnętrznej UE;

24. nalega na potrzebę dalszego promowania na szczeblu międzynarodowym realizacji strategii UE przeciw rozpowszechnianiu broni masowego rażenia, podjęcia działań na rzecz zachowania istniejącego systemu kontroli zbrojeń i rozbrojenia, a w szczególności na rzecz wejścia w życie Traktatu o całkowitym zakazie prób z bronią jądrową, konsekwentnej realizacji Konwencji o zakazie broni chemicznej oraz jej dokładniejszej kontroli, międzynarodowego zakazu amunicji kasetowej, a także powszechnego obowiązywania Konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych, położenia większego nacisku na inicjatywy na rzecz kontroli handlu bronią ręczną i innymi inicjatywami rozbrojeniowymi, a także kwestiami dotyczącymi nierozprzestrzeniania, wzmocnienia konwencji wielostronnych, zajęcia się kwestiami dotyczącymi nierozprzestrzeniania oraz udostępnienia niezbędnych środków finansowych w celu realizacji strategii UE przeciw rozpowszechnianiu broni masowego rażenia; wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do pełnienia aktywnej i skutecznej roli w kwestii zakończenia trwającego impasu w pracach Genewskiej Konferencji Rozbrojeniowej, a także do podjęcia działań, które spowodują, że negocjacje zostaną zakończone sporządzeniem niedyskryminującej, wielostronnej, międzynarodowej i przynoszącej wymierne skutki konwencji o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych do broni jądrowej;

Priorytety Parlamentu na rok 2008 na obszarach geograficznych

25. uważa, że proces rozszerzenia Unii Europejskiej na mocy art. 49 Traktatu WE pozostaje podstawowym priorytetem polityki zagranicznej i powinien się opierać na zdolności Unii do przyjęcia nowych państw członkowskich (z uwzględnieniem wpływu rozszerzenia na instytucje UE, jej zasoby finansowe i zdolność do wypełniania założeń politycznych);

26. uważa, że stabilna sytuacja na Bałkanach Zachodnich powinna być najważniejszym priorytetem UE w 2008 r., zgodnie ze stanowiskiem Rady przedstawionym w jej sprawozdaniu rocznym za rok 2006; wobec powyższego przywiązuje ogromną wagę do zdwojenia wysiłków mających na celu zbliżenie Bałkanów Zachodnich do UE, w tym również zniesienie wiz, zacieśnienie współpracy regionalnej w takich dziedzinach jak handel, transport czy energia oraz udział krajów Bałkanów Zachodnich w programach wspólnotowych; uważa, że większy nacisk na sprawy gospodarcze i społeczne, z czym to się wiąże, ułatwi tym krajom przygotowanie się do przystąpienia do UE, zgodnie z programem z Salonik; podkreśla znaczenie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w proces przystąpienia;

27. jest zdania, że dialog z Serbią powinien zostać zintensyfikowany oraz że należy podjąć konkretne kroki w celu potwierdzenia europejskiej perspektywy tego kraju; uznaje podpisanie układu o stabilizacji i stwarzyszeniu za konkrety krok w kierunku przystąpienia Serbii do UE w przyszłości; zachęca do konkretnej pomocy, realizacji wzajemnych zobowiązań i działań na rzecz współpracy, w tym międzydrogowej w kwestii liberalizacji przepisów wizowych; podkreśla, że należy położyć szczególny nacisk na wzmocnienie więzów ze wszystkimi siłami demokratycznymi i ze społeczeństwem obywatelskim w obszarach wspólnych interesów; uważa, że UE powinna wypracować odpowiednią politykę i zainicjować stosowne procesy w celu uniknięcia izolacji Serbii;

28. zwraca uwagę na konkluzje Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych obradującej 18 lutego 2008 r., w których Rada zauważyła przyjęcie przez zgromadzenie Kosowa w dniu 17 lutego 2008 r. rezolucji ogłaszającej niepodległość Kosowa, stwierdzając, że państwa członkowskie w zgodzie z krajowym zwyczajem i prawem międzynarodowym same podejmą decyzje dotyczące swoich stosunków z Kosowem;

29. uważa, że misja EULEX w Kosowie powinna chronić interesy mniejszości narodowych w celu zachowania wieloetnicznego charakteru tego obszaru, budowy zaufania między społecznościami etnicznymi, ochrony spuścizny kulturalnej, religijnej i historycznej, wzmocnienia praworządności i wspierania rozwoju gospodarczego; podkreśla, że lokalne poczucie odpowiedzialności za podejmowane starania zapewni pomyślny okres przejściowy i trwały rozwój społeczny, polityczny i gospodarczy Kosowa; wyraża swoje

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

zaniepokojenie impasem w negocjacjach w sprawie przekazania odpowiedzialności misji EULEX przez Misję Tymczasową ONZ w Kosowie (UNMIK); wzywa państwa członkowskie UE do podjęcia uzgodnionych działań na forum ONZ w celu uznania misji EULEX za element międzynarodowej obecności cywilnej w Kosowie na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 (1999);

30. podkreśla, że UE powinna nadal uważnie monitorować sytuację mniejszości we wszystkich krajach Bałkanów Zachodnich, aby zapewnić skuteczną ochronę wszystkich grup mniejszościowych i ich praw oraz że należy dokonać dalszych konsekwentnych postępów w tej dziedzinie zgodnie ze standardami europejskimi; jest przekonany, że należy wykorzystać rok 2008 — Rok Dialogu Międzykulturowego do promocji wzajemnego zrozumienia i kształcenia mającego na celu wpojenie tolerancji;

31. ponadto podkreśla, że wzmocnienie europejskiej polityki sąsiedztwa należy postrzegać jako główny cel w roku 2008 oraz że powinno to doprowadzić do bardziej zróżnicowanego podejścia do naszych sąsiadów, uwzględniającego w należyty sposób ich oczekiwania i strategiczne interesy UE; uważa, że w ramach tej zreorganizowanej polityki należy lepiej i w większym stopniu korzystać z dostępnych instrumentów wspólnotowych;

32. ponownie stwierdza, że utrzymywanie się nierozwiązanych konfliktów w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa stanowi poważne wyzwanie dla bezpieczeństwa zewnętrznych granic UE i dla skutecznej realizacji europejskiej polityki sąsiedztwa; podkreśla, że po rozszerzeniu z 2007 r. granice UE leżą jeszcze bliżej obszarów objętych konfliktem; apeluje zatem o bardziej aktywne i kompleksowe zaangażowanie UE w bieżące działania na rzecz rozwiązywania tych konfliktów, w szczególności konfliktu w regionie Naddniestrza w Republice Mołdowy, zgodnie z prawem międzynarodowym i zasadami integralności terytorialnej oraz wzywa do głębszego zaangażowania ze strony UE w zarządzanie konfliktami;

33. uważa, że UE powinna skupić swoją uwagę na rozwijaniu współpracy gospodarczej, stabilności politycznej i demokracji w trzech kluczowych regionach, mianowicie w regionie Morza Śródziemnego, Morza Bałtyckiego i Morza Czarnego poprzez wykorzystywanie struktur współpracy w tych regionach, wzmacnianie synergii między strategiami instytucjonalnymi i regionalnymi oraz poprzez wspomaganie tych krajów w procesie integracji; z zadowoleniem przyjmuje zamiar nasilenia procesu barcelońskiego wyrażony przez Radę Europejską obradującą w dniach 13-14 marca 2007 r.; ponownie podkreśla znaczenie osiągnięcia konkretnych wyników w regionie basenu Morza Śródziemnego, gdzie należy promować poszanowanie praw człowieka oraz rozwój gospodarczy i społeczny krajów południowego wybrzeża oraz poświęcić większą uwagę wyzwaniom energetycznym i z zakresu ochrony środowiska;

34. ponownie stwierdza, że regiony basenów Morza Czarnego i Morza Bałtyckiego mają strategiczne znaczenie dla Unii i że zasługują zatem na bardziej spójne podejście, podobne do podejścia do regionu basenu Morza Śródziemnego; wzywa Radę i Komisję do pobudzenia współpracy regionalnej z obszarem Morza Czarnego i Morza Bałtyckiego; jest zdania, że poświęcenie jednakowej uwagi i zachowanie równowagi między tymi trzema kluczowymi regionami zostałyby najlepiej osiągnięte poprzez stworzenie nowych struktur organizacyjnych dla współpracy regionalnej w regionach basenów Morza Czarnego i Morza Bałtyckiego, jak również zacieśnienie stosunków z istniejącymi wielostronnymi zgromadzeniami, takimi jak Zgromadzenie Parlamentarne Czarnomorskiej Współpracy Gospodarczej;

35. podkreśla potrzebę wzmocnienia transatlantyckich więzi i zintensyfikowania kontaktów ze Stanami Zjednoczonymi w ramach, między innymi, bardziej nowoczesnej i kompleksowej umowy o partnerstwie transatlantyckim, której potencjał należy w pełni wykorzystać i która powinna obejmować konsultację i współpracę oparte na obustronnym interesie, jak również kwestie dotyczące cywilnych metod zapobiegania konfliktom, międzynarodowego porządku prawnego, pokoju i rozbrojenia, trwałego rozwoju i zwalczania ubóstwa; z zadowoleniem przyjmuje utworzenia transatlantyckiej rady gospodarczej; podkreśla znaczenie wymiaru parlamentarnego w ramach Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców, a także potrzebę zaangażowania się w pogłębiony dialog z Kongresem USA na temat przyszłości stosunków UE-USA, przyszłości NATO i reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych;

36. uważa za bardzo ważne dokonanie w 2008 r. przez Unię oceny jej stosunków z Rosją; jest zdania, że stosunki te powinny być oparte na zrównoważonym partnerstwie, które stawia czoła światowym wyzwaniom, takim jak nierozprzestrzenianie broni masowej zagłady, bezpieczeństwo regionalne i bezpieczeństwo energetyczne oraz będzie sprzyjać konsolidacji demokracji, ochronie praw człowieka, wolnemu handlowi, a przede wszystkim poszanowaniu praworządności; przypomina, że prawdziwe partnerstwo musi opierać się na równym traktowaniu wszystkich państw członkowskich, jak również na dobrych stosunkach z krajami

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

sąsiednimi oraz na przejrzystości i odpowiedzialności; zwraca się do państw członkowskich o skoordynowanie swoich stosunków z Federacją Rosyjską w oparciu o wspólne interesy Unii; wzywa Radę i Komisję do zagwarantowania, że w mandacie do negocjacji w sprawie jakiegokolwiek nowej umowy zostaną nie tylko podkreślone te wspólne interesy, lecz również zostanie ustanowiony jasny mechanizm monitorowania ich uwzględniania;

37. wzywa Radę i Komisję do nieustawiania w wysiłkach zmierzających do postępów w negocjacjach między Izraelczykami a Palestyńczykami, zarówno w ramach kwartetu bliskowschodniego, jak i na obszarze konfliktu, w celu znalezienia trwałego i sprawiedliwego rozwiązania pokojowego opartego na istnieniu dwóch bezpiecznych i suwerennych państw zgodnie ze zobowiązaniami *przedstawionymi* w agendzie z Annapolis; uważa, że UE powinna wykorzystać w sposób maksymalny swoje wpływy finansowe, handlowe i polityczne po obydwu stronach konfliktu w celu znalezienia pokojowego rozwiązania oraz że w ramach odpowiednich forów powinna ona odgrywać rolę proporcjonalną do swojego wkładu finansowego i politycznego;

38. jest przekonany, że system nierozprzestrzeniania broni jądrowej zgodnie z Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) jest poważnie zagrożony i wzywa Radę i w szczególności dwa państwa członkowskie będące w posiadaniu broni jądrowej do wystąpienia z inicjatywą europejską w sprawie realizacji zobowiązań dotyczących rozbrojenia zawartych w art. VI NPT, zwłaszcza w świetle konferencji przeglądowej NPT w 2010 r.; sprzeciwia się zdecydowanie produkcji i rozpowszechnianiu broni masowej zagłady, czego groźba staje się realna w rosnącej liczbie krajów z powodu niemożności dokonania wyraźnego rozróżnienia między wykorzystaniem technologii jądrowych do celów energetycznych i ich zastosowaniem do produkcji broni; w tym kontekście wymienia w szczególności niepewność co do celów programu jądrowego Iranu; wzywa Iran do pełnej przejrzystości w stosunkach z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (MAEA) oraz do odbudowania zaufania społeczności międzynarodowej; wzywa członków Rady Bezpieczeństwa ONZ do ponownego skierowania kwestii irańskiej do Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej oraz do rozpoczęcia negocjacji bez warunków wstępnych; wzywa państwa członkowskie UE do wprowadzenia zakazu eksportu wszelkich technologii jądrowych do wszystkich krajów, które nie ratyfikowały protokołów dodatkowych do NPT;

39. jest przekonany, że UE mogłaby wnieść wkład w budowę zaufania z krajami, z którymi nie utrzymuje stosunków w oparciu o umowy lub utrzymuje je w ograniczonym zakresie, poprzez nasilenie kontaktów międzyludzkich, na przykład poprzez partnerstwo miast lub programy Erasmus Mundus;

40. oczekuje szybkiego i kompleksowego wdrożenia strategii dla Azji Środkowej;

41. potwierdza, że promowanie międzynarodowej solidarności, stabilności, pokoju oraz rozwoju demokratycznego, ludzkiego i gospodarczego, praworządności i zwalczania narkotyków musi nadal stanowić kluczowy element polityki UE wobec Afganistanu w 2008 r.; podkreśla potrzebę przywrócenia bezpieczeństwa w Afganistanie, czego nie da się uczynić jedynie przy pomocy środków wojskowych; podkreśla, że w związku z tym również ważne jest wzmocnienie sił policyjnych w celu zaprowadzenia porządku publicznego i zintensyfikowania wysiłków na rzecz rozwoju kraju; zauważa z niepokojem stopniową intensyfikację produkcji narkotyków, przez co Afganistan znowu stał się pierwszym producentem światowym; z zadowoleniem przyjmuje rozmieszczenie EUPOL w Afganistanie oraz wzywa państwa członkowskie UE do zapewnienia misji doświadczonego i dobrze przygotowanego personelu, a ostatecznie, do jej rozszerzenia; jest zaniepokojony, że niewystarczająca koordynacja, zarówno w łonie społeczności międzynarodowej (zwłaszcza między UE a NATO), jak i w stosunkach z władzami Afganistanu poważnie utrudnia skuteczność działań na obszarze objętym konfliktem; wzywa wszystkie zainteresowane strony do podjęcia wysiłków mających na celu poprawę tej sytuacji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje powołanie Kai Eide na stanowisko specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ONZ ds. Afganistanu;

42. zaleca pogłębienie politycznych i gospodarczych stosunków z Chinami w 2008 r. pod warunkiem, że poczynione zostaną znaczące postępy w dziedzinie demokracji i praw człowieka, a Chiny uwzględnią poważne zaniepokojenie UE ich postępowaniem w Tybecie oraz utrzymany zostanie konstruktywny dialog z władzami na temat tych kwestii, zwłaszcza w związku z igrzyskami olimpijskimi w Pekinie; zwraca się do Chin o wypracowanie dalekośiężnego kompleksowego podejścia do rekonstrukcji kraju, ze szczególnym poszanowaniem różnych narodów i ich tradycji kulturalnych; ubolewa w tym kontekście z powodu braku konkretnych wyników dialogu między UE i Chinami na temat praw człowieka;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

43. zaleca pogłębienie politycznych i gospodarczych stosunków z ASEAN-em w 2008 r. w oparciu o istotne postępy w dziedzinie demokracji i praw człowieka; dostrzega coraz większe znaczenie ASEAN dla stabilności i dobrobytu w regionie oraz uważa, że UE i ASEAN mają duże możliwości zacieśnienia współpracy w oparciu o postępy ASEAN w odniesieniu do integracji regionalnej, a także w dziedzinie demokracji i praw człowieka; pozostaje szczególnie zaniepokojony sytuacją w Birmie;

44. podkreśla, że w 2008 r. należy podjąć działania w następstwie decyzji podjętych na szczycie UE-Afryka, który miał miejsce w Lizbonie w grudniu 2007 r.; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje powołanie specjalnego przedstawiciela UE pełniącego jednocześnie funkcję szefa delegacji Komisji Europejskiej w Unii Afrykańskiej, znajdującej się w Addis Abebie; w związku z tym uważa, że UE we współpracy z Narodami Zjednoczonymi powinna dołożyć wszelkich starań, aby wzmocnić siły pokojowe i stabilizacyjne Unii Afrykańskiej; z zadowoleniem przyjmuje zatem misję EU w dziedzinie reformy sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga i w Republice Gwinei Bissau oraz wzywa do skoordynowanego korzystania z instrumentów WPZiB oraz instrumentów wspólnotowych, takich jak instrument na rzecz stabilności;

45. oczekuje, że piąte spotkanie na szczycie między UE a krajami Ameryki Łacińskiej i Karaibów, które odbędzie się w Limie w maju 2008 r., zaowocuje pogłębieniem współpracy w ramach powołanego stowarzyszenia dwóch regionów, w tym stworzeniem proponowanego przez Parlament funduszu solidarności dwóch regionów, a także zgodnym z harmonogramem zakończeniem przed upływem 2008 r. negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu Unii z Mercosurem, Wspólnotą Andyjską i Ameryką Środkową;

46. zwraca uwagę na obszerne rezolucje i sprawozdania dotyczące różnych geograficznych obszarów będących przedmiotem zainteresowania, ponieważ stanowią one wartościowy wkład w dyskusję na temat ewolucji polityki UE wobec tych obszarów geograficznych;

47. zaleca, by Unia Europejska zintensyfikowała dialog polityczny z krajami i regionami trzecimi, a zwłaszcza z największymi partnerami; w związku z powyższym przypomina o istotnej roli dyplomacji parlamentarnej jako uzupełniającym instrumentem Unii służącym utrzymaniu stosunków z krajami i regionami trzecimi, działającej głównie za pośrednictwem trzech wielostronnych zgromadzeń międzyparlamentarnych (Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, Eurośródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroMed) i Eurolatynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroLat)); zamierza ustanowić do 2009 r. Zgromadzenie Parlamentarne UE-Wschodnie Kraje Sąsiedztwa (Euro-Nest), by zwiększyć parlamentarny wymiar politycznego partnerstwa między Parlamentem Europejskim i krajami uczestniczącymi we wschodnim panelu europejskiej polityki sąsiedztwa;

48. ponownie wzywa państwa członkowskie UE będące również członkami Rady Bezpieczeństwa ONZ do lepszej koordynacji w ramach tego organu w celu zwiększenia skuteczności działań podejmowanych przez Unię Europejską na arenie międzynarodowej, a w dłuższej perspektywie – do podjęcia wysiłków w ramach zasadniczej reformy systemu ONZ, mających na celu uzyskanie miejsca dla UE w Radzie Bezpieczeństwa; zwraca się do stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, będących jednocześnie państwami członkowskimi UE o ściślejszą współpracę z tymi państwami członkowskimi UE, które nie są stałymi członkami;

Skuteczność, spójność i widoczność WPZiB

49. z zadowoleniem przyjmuje usprawnienia wynikające z traktatu z Lizbony w zakresie działań zewnętrznych, WPZiB i EPBiO, która ma zostać przekształcona we wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony; uważa, że nowy traktat znacznie zwiększa możliwości podejmowania działań na zewnątrz Unii Europejskiej oraz zwiększa jej wagę w stosunkach międzynarodowych, a także poprawia widoczność i podnosi rangę UE, jednocześnie wzmacniając jej zdolność do podejmowania działań na arenie światowej;

50. wyraża nadzieję, że traktat z Lizbony zostanie szybko ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie i będzie mógł wejść w życie zgodnie z planem; gratuluje tym państwom członkowskim, które już ratyfikowały traktat lizboński;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

51. wyraża zadowolenie z udoskonalenia ram instytucjonalnych Unii w dziedzinie WPZiB, głównie poprzez:

- a) utworzenie urzędu Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, który będzie jednocześnie pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej, odpowiedzialnego przed Parlamentem, i przewodniczącego Rady Ministrów Spraw Zagranicznych oraz który będzie prowadził WPZiB i WPBiO, uczestniczył w opracowywaniu tej polityki i czuwał nad spójnością zewnętrznych działań Unii Europejskiej;
- b) ustanowienie, za zgodą Komisji i po zasięgnięciu opinii Parlamentu, europejskiej służby działań zewnętrznych, która będzie wspomagać wysokiego przedstawiciela, składającej się z urzędników Komisji, sekretariatu Rady i krajowych służb dyplomatycznych;

52. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie zakresu działań zewnętrznych Unii, w tym postanowienia dotyczące stworzenia nowej podstawy prawnej i instrumentów obejmujących obszary związane z WPZiB, takie jak jasno sprecyzowana podstawa prawna dla europejskiej polityki sąsiedztwa, ustanowienie jednolitej osobowości prawnej Unii, pilna pomoc finansowa udzielana państwom trzecim, pomoc humanitarna, sankcje stosowane wobec podmiotów innych niż państwa, polityka w zakresie przestrzeni kosmicznej, bezpieczeństwo energetyczne, zwalczanie zmian klimatycznych, zapobieganie terroryzmowi międzynarodowemu i ochrona danych osobowych;

53. podkreśla znaczenie zapewnienia spójności polityki w zakresie zewnętrznego obszaru działań Unii, w szczególności między WPZiB, WPBiO i polityką rozwoju oraz polityką handlową; w tym kontekście podkreśla ważną rolę, jaką powinni odgrywać wysoki przedstawiciel i ESDZ w dążeniu do spójności polityki;

54. przypomina, że ustanowienie prawnej osobowości Unii pociąga za sobą kwestię jej statusu w organizacjach międzynarodowych takich jak Narody Zjednoczone; uważa, że przyszły status UE w ramach ONZ powinien odpowiadać jej zaangażowaniu finansowemu i politycznemu;

Traktat z Lizbony i jego wpływ na stosunki między Radą, Parlamentem i Komisją w zagadnieniach wchodzących w zakres WPZiB/WPBiO oraz na parlamentarną kontrolę WPZiB/WPBiO

55. uważa, że ustanowienie jak najbliższej współpracy między przewodniczącym Rady Europejskiej, przewodniczącym Komisji, wysokim przedstawicielem oraz prezydentą rotacyjną ma kluczowe znaczenie dla zagwarantowania, że różne funkcje pełnione przez te organy przyczyniają się do spójności i skuteczności WPZiB;

56. wzywa Radę, aby w konkretny sposób zareagowała na postulaty i uwagi wyrażone w oficjalnych publikacjach Parlamentu, w szczególności na rezolucje dotyczące przypadków łamania praw człowieka, demokracji i praworządności;

57. wzywa Radę, aby zbadała skuteczność polityki sankcji wobec niektórych okrutnych reżimów, takich jak reżim Mugabe w Zimbabwie i junta wojskowa w Birmie, oraz aby wprowadziła środki służące jej poprawie, obejmujące niezbędne mechanizmy całościowej obserwacji i wprowadzenia jej w życie;

58. zwraca się do przyszłego wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji z prośbą o kontynuowanie praktyki stosowanej przez wysokich przedstawicieli i komisarzy ds. stosunków zewnętrznych, polegającej na okresowych wystąpieniach podczas sesji plenarnych Parlamentu oraz w jego Komisji Spraw Zagranicznych, a także o podtrzymanie zwyczaju nieformalnych spotkań, aby możliwe były regularne, systematyczne i rzeczowe konsultacje z Parlamentem i jego właściwymi organami oraz o włączenie Parlamentu do procesu decyzyjnego w celu zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności głównych opcji WPZiB; wskazuje, że przyszły urząd wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji będzie uzyskiwał swą legitymację bezpośrednio od Parlamentu Europejskiego;

59. podkreśla ponadto, że stosunki między Radą a Komisją muszą także zostać ponownie przeanalizowane, tak by uwzględnić ważne reformy przyszłej WPBiO oraz większe uprawnienia Parlamentu w zakresie kontroli w następstwie przeniesienia pozostałych kompetencji Unii Zachodnioeuropejskiej na UE; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje postanowienia w sprawie ściślejszej współpracy Parlamentu Europejskiego z parlamentami krajowymi;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

60. domaga się przyjęcia międzyinstytucjonalnego porozumienia między Parlamentem i Radą, które określi zasady ich współpracy w zakresie działań zewnętrznych oraz zasady przekazywania sobie poufnych informacji od momentu wejścia w życie traktatu lizbońskiego; domaga się, by porozumienie ramowe między Komisją a Parlamentem zostało zaktualizowane, by uwzględnić postanowienia traktatu lizbońskiego;

61. domaga się, by przyszedł wysoki przedstawiciel/wiceprzewodniczący Komisji objął swoje stanowisko wspólnie z nową Komisją UE w dniu 1 listopada 2009 r., by znaleziono rozwiązanie przejściowe na czas między wejściem w życie traktatu lizbońskiego a 1 listopada 2009 r. oraz by w pełni uzgadniano z Parlamentem kwestię mianowania przez Radę Europejską, za zgodą przewodniczącego Komisji, pierwszego wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji, jak również kwestie związane z wszelkimi innymi czasowymi nominacjami; w związku z tym uważa, że niezbędne jest ustanowienie procedury wysłuchania ad hoc na potrzeby powołania wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji, w ramach której Komisja Spraw Zagranicznych byłaby komisją przedmiotowo właściwą;

62. podkreśla znaczny wpływ, jaki powołanie ESDZ wywrze na zewnętrzne stosunki Unii; podkreśla potrzebę przejrzystości i demokratycznego wkładu w ten proces; przypomina, że zgodnie z art. 27 ust. 3 Traktatu UE zmienionego Traktatem z Lizbony ma prawo do wyrażenia opinii w sprawie ustanowienia europejskiej służby działań zewnętrznych; domaga się pełnego włączenia do prac przygotowawczych w tym zakresie; odsyła do przygotowywanego obecnie sprawozdania w tej sprawie; wyraża nadzieję, że powołanie ESDZ zapewni większą jasność kryteriów dotyczących powoływania i oceny specjalnych przedstawicieli UE, w tym definicji i celu ich zadań, długości mandatów, koordynacji i komplementarności w stosunku do delegacji Komisji Europejskiej;

63. wzywa przyszedłego wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego Komisji oraz Radę i Komisję do wzmocnienia współpracy z istniejącymi wielostronnymi zgromadzeniami parlamentarnymi (WZP AKP–UE, EuroMed, EuroLat i Euro–Nest, od momentu jego utworzenia), dzięki którym parlamentarzyści Unii Europejskiej spotykają się z niektórymi najważniejszymi partnerami, jako że przynosi to wyraźnie wartość dodaną w zakresie spójności i skuteczności działań zewnętrznych Unii;

64. jest zdania, że kontrola parlamentarna posiada podstawową wartość dla ESDZ; w tym kontekście zachęca Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do ustanowienia wspólnie z Parlamentem Europejskim mechanizmu dotyczącego informacji poufnych na temat pojawiających się kryzysów lub wydarzeń dotyczących bezpieczeństwa międzynarodowego, porównywalnego do istniejących mechanizmów w szeregu parlamentów krajowych państw członkowskich UE, którego zasięg, w zależności od stopnia poufności, rozciągałby się od zamkniętych posiedzeń komisji do posiedzeń KPB i wyznaczonych członków właściwych komisji i podkomisji;

65. uważa, że przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych musi brać udział w nieformalnych posiedzeniach ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich (posiedzenia grupy Gymnich), stosując się tym samym do ustalonej już praktyki nieformalnych posiedzeń Rady w innych dziedzinach polityki;

66. podkreśla potrzebę zapewnienia demokratycznej odpowiedzialności i przejrzystości działań podejmowanych przez Europejską Agencję Obrony;

Finansowanie WPZiB/WPBiO w świetle traktatu z Lizbony

67. odnotowuje z zadowoleniem, że traktat z Lizbony wzmacnia uprawnienia budżetowe Parlamentu w odniesieniu do wszystkich wydatków UE, w tym wydatków europejskiej służby działań zewnętrznych, co stawia Parlament na równi z Radą, gdyż znosi się rozróżnienie na wydatki obowiązkowe i nieobowiązkowe i nadaje wieloletnim ramom finansowym prawnie wiążący charakter;

68. ubolewa z powodu niepotrzebnej złożoności ustaleń w odniesieniu do natychmiastowego finansowania działań podejmowanych w ramach EPBiO ze środków niepochodzących z budżetu UE; domaga się, aby wszystkie działania zewnętrzne UE (również te, które będą podejmowane w ramach przyszłej WPBiO, jednak z wyłączeniem wszelkich wydatków wojskowych) były w przyszłości finansowane ze wspólnego budżetu UE;

Czwartek, 5 czerwca 2008 r.

69. w związku z powyższym podkreśla, że należy poświęcić szczególną uwagę monitorowaniu cywilnych operacji zarządzania kryzysowego, które angażuje zasoby Rady, Komisji i państw członkowskich i wymaga od nich różnego zakresu odpowiedzialności, by zapewnić optymalną skuteczność i koordynację;

70. dostrzega korzyści wynikające ze wspólnych posiedzeń konsultacyjnych między biurem Komisji Spraw Zagranicznych, biurem Komisji Budżetowej oraz przewodniczącym Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa, co przewiduje wspomniane wyżej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r.; jednocześnie popiera pomysł, by przewodniczący lub sprawozdawcy komisji parlamentarnych odpowiedzialnych za działania zewnętrzne byli włączeni w prace nowego komitetu pojednawczego dla nowej procedury budżetowej, jeżeli zostanie to uznane za konieczne w kontekście rocznej procedury;

71. w duchu wspomnianego porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., które przewiduje ustrukturyzowany dialog między Radą a Parlamentem, zwraca się do Rady z prośbą o informowanie Parlamentu przed przyjęciem decyzji pociągających za sobą wydatki na WPZiB;

72. uważa całkowitą kwotę 1 740 mln euro, przyznaną WPZiB na lata 2007–2013, za niewystarczającą do realizacji ambitnych, specyficznych celów UE będącej ważnym podmiotem na arenie światowej; przyznaje jednocześnie, że środki finansowe przypisane WPZiB na rok 2008 w wysokości 285 mln euro stanowią zdecydowany krok naprzód w porównaniu ze środkami przypisanymi w ubiegłych latach (oraz wzrost w wysokości 125 mln euro w stosunku do roku 2007); podkreśla, że wzrostowi temu muszą towarzyszyć wzmocnione działania w zakresie kontroli parlamentarnej i lepsza współpraca z Radą;

73. przedstawi szczegółowe propozycje dotyczące finansowania i kontroli budżetowej ESDZ w kontekście przyszłego sprawozdania w tej sprawie;

*
* *

74. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu NATO oraz przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.

Europejska Strategia Bezpieczeństwa oraz EPBiO

P6_TA(2008)0255

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wdrażania Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa oraz EPBiO (2008/2003(INI))

(2009/C 285 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Europejską Strategię Bezpieczeństwa (ESB) przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając Traktat z Lizbony, podpisany w Lizbonie w dniu 13 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej z dnia 14 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając sprawozdania dotyczące europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) sporządzone przez prezydencję Rady UE z dnia 18 czerwca i 10 grudnia 2007 r.,